

סימן מס' 176
סימן מס' 76

פרק צא.

פקודות

מס' 10 לש' 1929

מס' 30 לש' 1933

מס' 30 לש' 1934

פרק צא.

סימני סחורות.

פקודה הקובעת את החוק בנוגע לסימני-רמיה בסחורות.

[28 בפברואר, 1929]

השם הקצר

1. פקודה זו תקרא פקודת סימני סחורות.

2. בפקודה זו יהיו למונחים הבאים הפירושים דלקמן מלבד אם ענף פירוש הכתוב יחייב פירוש אחר —

„תאור מסחרי כוזב“ פירושו תאור מסחרי שהוא כוזב בבחינה חשובה ביחס לסחורה שעליה מוסב התאור, והוא כולל כל שנוי בתאור מסחרי, אם בדרך הוספה או בדרך מחיקה או בדרך אחר כשאותו שנוי עושה את התואר כוזב בבחינה חשובה; ואפילו היה אותו תואר סימן מסחרי או חלק מסימן מסחרי לא יחדל מחמת כן להיות תאור מסחרי כוזב בגדר פקודה זו;

„סחורה“ פירושה כל דבר המשמש נושא למסחר, לתעשייה או לסחורה;

„שם“ כולל כל קיצור של שם;

„אדם“, „חרשתן“, „סוחר“, ו„בעלים“, כוללים כל חבר אנשים בין שהוא מאוגד ובין שאינו מאוגד;

„תאור מסחרי“ פירושו כל תאור, הודעה, או רמז אחר, במישרין או בעקיפין —

(א) בנוגע למספרה, כמותה, מדתה או משקלה של סחורה; או

- (ב) בנוגע למקום או לארץ שבהם נעשתה או יוצרה איזו סחורה; או
- (ג) בנוגע לאופן תעשיתה או ייצורה של סחורה; או
- (ד) בנוגע לחומר שממנו מורכבת כל סחורה; או
- (ה) בנוגע לכל סחורה שהיא נושא לפטנט, לזכות או לקופירייט קיימים; והשמוש בכל ציור, מלה או סימן המקובלים לפי מנהגי המסחר כרמז על אחד הענינים דלעיל יהא דינו כדין תאור מסחרי בגדר פקודה זו;

„סימן מסחרי“ פירושו סימן מסחרי הרשום בפנקס סימני המסחר עפ”י פקודת סימני המסחר, לרבות כל סימן מסחרי, בין שהוא רשום ובין שאינו רשום, המוגן עפ”י החוק בכל ארץ שחלות עליה הוראות סעיף 25 מן הפקודה הנ”ל.

פרק קמ”ד.

(2) הוראות פקודה זו ביחס לשימוש בתיאור מסחרי כוזב לגבי איזו סחורה תחולנה על השימוש בכל ציור, מלה או סימן או בכל צירוף של ציורים, מלים או סימנים, בין שהם כוללים סימן מסחרי ובין שאינם כוללים סימן מסחרי, העשויים להמריץ אנשים להאמין כי הסחורה היא תוצרתו או סחורתו של איזה אדם זולת בעליה או מיצרה האמיתי של אותה סחורה.

(3) הוראות פקודה זו ביחס ליחוד תאור-מסחרי כוזב לסחורה או ביחס לסחורה שייחדו לה תאור מסחרי כוזב תחולנה על השימוש לגבי סחורה בשם כוזב של אדם או בר”ת כוזבים של שם אדם ועל הסחורה שהשתמשו לגבה בשם כוזב של אדם או בר”ת כוזבים של שם אדם, ממש כאילו היו אותו שם או אותם ר”ת תאור מסחרי, ולצורך פקודה זו יהיה פירושו של הבטוי „שם כוזב“ או „ר”ת“, כשהם משמשים לגבי איזו סחורה, כל שם של אדם וכל ר”ת של שם אדם. —

- (א) שאינם סימן מסחרי או חלק מסימן מסחרי; וכן
- (ב) המזדהים עם שמו או עם ר”ת של שמו של אדם המנהל עסק בקשר עם סחורה מאותו תאור ואשר לא התיר את השמוש באותו שם או באותם ר”ת, או שהם חיקוי בצבע לאותו שם או לאותם ר”ת; וכן
- (ג) שהם שם או ר”ת של שם של אדם בדוי או של אדם שאינו מנהל באמת עסק בקשר עם אותה סחורה.

עברות בקשר עם
סימני מסחר ותאורי
מסחר

3. (1) כל אדם —

- (א) המזייף סימן מסחרי, או
(ב) המיחד בכזב לאיזו סחורה סימן מסחרי או כל סימן הדומה לסימן מסחרי במדה העשויה לרמות, או
(ג) המיחד תאור מסחרי כוזב לסחורות, או
(ד) הגורם לעשית אחד הדברים הנזכרים לעיל בסעיף זה.

יאשם בעברה ויהא צפוי למאסר שנה אחת או לקנס של חמש מאות פונט או לשני העונשין כאחד, בהתחשב עם הוראות פקודה זו, ואם לא הוכיח שעשה מה שעשה בלא כונה לרמות.

(2) כל המוכר או מעמיד למכירה או מחזיק למכירה או לכל צורך מצרכי המסחר או התעשייה, כל סחורה או דבר שייחדו להם כל סימן מסחרי מזוייף או תאור מסחרי כוזב או שייחדו להם בכזב כל סימן מסחרי או כל סימן הדומה לסימן מסחרי עד כדי לרמות, הכל לפי הענין, יאשם בעברה ויהא צפוי לעונשים הקבועים בסעיף־הקטן (1), חוץ אם הוכיח, —

(א) כי לאחר שאחזו בכל אמצעי הזהירות האפשריים למען המנע מעבור על הפקודה הזאת לא היתה לו שום סבה, בזמן שעבר על העברה שמאשימים אותו בה, לחשוד באמיתותו של הסימן המסחרי, הסימן או התאור המסחרי; וכי

(ב) עם דרישתו של התובע מסר את כל הידיעות שהיה ביכלתו לתת בנוגע לאנשים שמהם קבל אותן סחורות או אותם דברים; וכי

(ג) מבחינות אחרות עשה מה שעשה בתום לב.

4. מקום שנתחייב אדם בדין על עברה עפ"י פקודה זו, יוחרם כל חפץ, החרמת החפצים כלי או דבר אשר באמצעותם או לגביהם נעשתה העברה.

המזייף סימני מסחר

5. (1) רואין אדם כאילו זייף סימן מסחרי אם —

(א) מבלי הסכמת בעל הסימן המסחרי עשה אותו סימן מסחרי או סימן הדומה לאותו סימן מסחרי עד כדי לרמות; או

(ב) הוא מזייף כל סימן מסחרי אמתי אם ע"י שנוי, הוספה, מחיקה או

בדרך אחרת;

וכל סימן מסחרי או סימן שנעשה כך או זוייף כך נקרא בפקודה זו סימן מסחרי מזוייף:

בתנאי שבכל משפט בשל זיוף סימני מסחר, חובת הראיה על הסכמת הבעלים תחול על הנתבע.

6. (1) רואין אדם כאילו ייחד לסחורה סימן מסחרי או סימן או תאור מסחרי אם —

יחד סימן או תאור

(א) השתמש בהם לגבי הסחורה גופה; או

(ב) השתמש בהם במכסה, בפתק, בסליל או בדבר אחר שבהם נמכרת הסחורה או מוצגת למכירה או מחזיקים אותה לצרכי מכירה, מסחר או תעשייה; או

(ג) הניח, צרר או צרף למכסה, לפתק או לסליל או לדבר אחר שייחדו לו סימן מסחרי או תאור מסחרי כל סחורה הנמכרת או מוצגת למכירה או שמחזיקים בה לצרכי מכירה, מסחר או תעשייה; או

(ד) השתמש בסימן מסחרי או בסימן או בתאור מסחרי בכל אופן שהוא שיש בו כדי להמריץ אנשים להאמין שהסחורה אשר משתמשים לגבה בסימן המסחרי מכונה או מתוארת באותו סימן מסחרי או סימן או באותו תאור מסחרי.

(2) המונח "מכסה" כולל כל פקק, כד, בקבוק, כלי, קופסה, תבה, כיסוי, קפסולה, מסגרת או מעטפה; והמונח "פתק" כולל כל סרט או כרטיס.

(3) סימן מסחרי או סימן או תאור מסחרי רואין אותם כאילו השתמשו בהם בין שנארגו בתוך סחורה או בתוך מכסה, פתק, סליל, או דבר אחר ובין שהוטבעו בהם או צורפו אליהם.

(4) רואין אדם כאילו מיחד בכוב לסחורות סימן מסחרי או סימן, אם מבלי הסכמתו של בעל הסימן המסחרי השתמש בסימן מסחרי או

בסימן הדומה לו עד כדי לרמות אלא שבכל משפט על יחוד כוב של סימן מסחרי או סימן סחורה, חובת הראיה להסכמת הבעלים תחול על הנתבע.

7. נתבע שנאשם על שייחד בכזב לאיזו סחורה סימן מסחרי או סימן הדומה לו עד כדי להטעות, או על יחוד תאור מסחרי כזוב לסחורות, או שגרם לעשיתו של דבר מהדברים הנזכרים בסעיף זה ומוכיח —

אנשים ידועים העושים את מעשיהם תוך כדי מלאכתם הרגילה, פטורים ממשפט

(א) שמלאכתו הרגילה היא לעבוד אצל אנשים אחרים בקביעת סימנים או תיאורים לסחורות, וכי במקרה הנידון המשמש נושא להאשמה הוא עבד בתפקיד זה אצל אדם היושב בפלשתינה (א"י), וכי לא היה מעונין בסחורה לשם השגת רווחים או קומיסיון התלויים במכירת הסחורה; וכי

(ב) אחז באמצעי זהירות מספיקים כדי להמנע מעבור את העברה שנאשם בה, וכי

(ג) בעת עברו את העברה שנאשם בה לא היה לו טעם לחשוד בנכונות הסימן המסחרי או הסימן או התיאור המסחרי, וכי

(ד) מסר לתובע את כל הידיעות שביכלתו לתת בקשר עם האנשים שבשמשם ייחד את הסימן המסחרי, הסימן, או התיאור המסחרי,

הרי פוטרין אותו מן המשפט הפלילי אך יהא צפוי לשלם את הוצאות המשפט שהתובע הוציאם, חוץ אם מסר לו לתובע הודעה מספקת שהוא יסתמך על טענות ההגנה דלעיל.

8. (1) אם היו רשומים במסגרת של שעון מלה או סימן המתארים את הארץ שבה נעשה השעון, או מלה או סימן שזוהי משמעותם המקובלת, ואין על השעון גופו תאור של הארץ שבה נעשה השעון, רואין את המלים או הסימנים האלה כתאור לכאורה (פרימה פציה) של אותה ארץ בגדר פקודה זו, ועל אותו שעון תחולנה איפוא הוראות הפקודה הזאת בענין סחורה שייחדו לה תאור מסחרי כזוב, או בענין מכירתה של אותה סחורה או הצעתה למכירה או החזקתה לצורך מכירה או לכל צורך של מסחר או חרושת.

(2) לצורך הסעיף הזה יהא פירושו של המונח „שעון“ כל אותו חלק השעון שאינו מסגרת השעון.

פקודה זו תחול על שעונים

9. כל כתב האשמה, מ"מ משפטי או מסמך שבהם מתכוונים להזכיר כל סימן מסחרי או סימן מסחרי מזוייף, די להודיע. שהסימן המסחרי הוא או הסימן המסחרי המזוייף הוא הגם סימן מסחרי או סימן מסחרי מזוייף, ואין צורך בתיאור נוסף או בהעתקה או בפקסימיל.

תיאור הסימן המסחרי
בטענות לפני
בית המשפט

10. במשפט עפ"י פקודה זו ביחס לסחורה שהובאה מחוץ לארץ, הרי מתן עדות על חוף המשלוח תהא עדות לכאורה על המקום או הארץ שבהם נעשתה או יוצרה אותה סחורה.

תקנה בנוגע לעדות

11. כל הנמצא בתוך תחומי פלשתינה (א"י) והוא ממצע, עוזר, מסייע או נעשה שותף לעשייתו של מעשה מחוץ לתחומי פלשתינה (א"י) אשר אילו נעשה בתוך תחומי פלשתינה (א"י) היה נחשב לעברה עפ"י פקודה זו, יאשם באותה עברה כעברייני עיקרי ויהא צפוי להיות נתבע למשפט, להשפט ולצאת חייב בדינו בפלשתינה (א"י), כאילו נעשתה העברה בפלשתינה (א"י).

ענשו של שותף
לדבר עברה

12. (1) הובאה האשמה נגד אדם על עברה עפ"י הפקודה הזאת ונתברר לשופט על יסוד ידיעות שהוגשו לו בשבועה כי יש יסוד מספיק לחשוד שסחורה או דבר אשר באמצעותם או לגביהם נעשתה אותה העברה מצויים באחד מבתי או ממעונותיו של הנתבע או שבדרך אחרת הם מצויים ברשותו או מסורים לפקודתו באיזה מקום, יכול השופט להוציא צו חיפוש בהתאם להוראות פקודת הפרוצידורה הפלילית (מאסר וחיפושים), וכל סחורה או דבר שנתפשו עפ"י צו חיפוש כזה יובאו בפני השופט אשר יחליט אם הם טעונים החרמה או אם אינם טעונים החרמה עפ"י פקודה זו.

צו חיפוש

(2) סחורה או דבר אחר שהיו צפויים להחרמה עפ"י פקודה זו אילו נתחייבו בעליהם בדין, ואין בעליהם ידועים או שאי אפשר למצואם, מותר להגיש כתב האשמה או קובלנה לצורך ביצוע החרמה בלבד, ויכול שופט שלום לצוות לפרסם מודעה האומרת כי הסחורה או הדברים יוחרמו במקום ובזמן הרשומים במודעה חוץ אם ניתן טעם שלא לעשות כן; ואם לא בא בעל הסחורה או בעל הדברים או אדם אחר בשמו או אדם אחר המעוניין בסחורה או בדברים ונתן טעם שלא להחרים את הדברים, יצוה השופט להחרים את הסחורות או את הדברים, כלם או מקצתם, בזמן ובמקום המפורשים במודעה.

פרק לב.

(3) כל סחורה או דבר שהוחרמו עפ"י הסעיף הזה או עפ"י כל הוראה אחרת של הפקודה הזאת אפשר לבערם או למכרם באופן אחר (לאחר

שימחקו ויטשטשו תחלה את כל סימני המסחר ותיאורי המסחר) באותו האופן שבית המשפט המחרימם ימצא לנכון לצוות; ומתוך דמי הפדיון שיתקבלו ממכירתם יוכל בית המשפט לפסוק לכל צד שהיה נקי מאשמה כל פצוי בעד הפסד שסבל על לא עול בכפו מתוך שהתעסק בסחורות כאלה.

13. אין מביאין אדם במשפט על עברה על פקודה זו לאחר תום שלש שנים הגבלת משפט מיום העברה, או לאחר שנה אחת מיום שנתגלתה בפעם הראשונה ע"י התובע, הכל לפי סיום התקופה המוקדמת יותר.

14. (1) כד סחורה אשר, אם תמכר, תהא צפויה להחרמה עפ"י פקודה זו, וכל סחורה מתוצרת חוץ הנושאת שם או סימן מסחרי שהגם או שהם מכוונים להיות שמו או סימנו המסחרי של בעל תעשייה או סוחר בפלשתינה (א"י), ולא צרפו לאותו שם או סימן מסחרי רמז ברור על הארץ שבה נעשתה או יוצרה הסחורה, יהא אסור להכניסה לפלשתינה (א"י), ובהתחשב עם הוראות סעיף זה תהא אותה סחורה כלולה בכלל הסחורות האסורות בהכנסה לפלשתינה (א"י) ממש כאילו פורש האיסור על הכנסתן בחוקי המכס הנוהגים באותה שעה בפלשתינה (א"י), ואם הובאה או הוכנסה אותה סחורה לפלשתינה (א"י), יוכל מנהל מחלקת המכס, האקסייז והמסחר, לפי הכרעת דעתו, להחרימה או למסרה לבעליה לאחר שימלאו אותם התנאים שמנהל המכס, האקסייז והמסחר ימצא לנכון להטילם, ואם הוחרמה הסחורה, יהא אפשר להשמידה או לנהוג בה בדרך אחרת ככל אשר יצוה הנציב העליון.

איסור הכנסת סחורות
הצפויות להחרמה
עפ"י פקודה זו
מס' 30 לש' 1934
מס' 30 לש' 1934

(2) מנהל מחלקת המכס, האקסייז והמסחר וכל אדם אחר שהנציב העליון ייפה את כחו לכך בצו, רשאים להמיר את ענשו של אדם שעבר עברה על הוראות הפקודה הזאת או שעשה מעשה בנגוד להן, בקבלו ממנו כופר כסף שלא יעלה על הקנס המקסימלי המוטל בשל עברה עפ"י פקודה זו.

(3) יכול הנציב העליון במועצה להתקין תקנות * בנוגע לעצירתן או להחרמתן של סחורות שהכנסתן לארץ אסורה עפ"י סעיף זה, ובנוגע לתנאים שיהא צורך לקיימם לפני העצירה וההחרמה, ותקנות הקובעות את הפרטים, את ההודעות ואת הבטחון שחייבים במסירתם, ואת העדות הדרושה לכל צורך מצרכי הסעיף הזה ואת אופן קיומה של אותה עדות.

15. אם השתמשו ביום תחילת תקפה של פקודה זו בתיאור מסחרי בצורה כללית ובתום לב לגבי איזה סוג או תיאור של סחורה כדי-לציין-שהסחורה היא מסוג מסויים או שנתיצרה עפ"י שיטה מיוחדת, לא יחשב הדבר כתיאור מסחרי כוזב בגדר הוראות פקודה זו:

הוראות הפקודה הזאת בנוגע לתיאורים כוזבים לא תחולנה במקרים ידועים

בתנאי שאם בכל זאת עלול אותו תיאור להטעות בני אדם בנוגע למקום או לארץ שבה מכינים או מייצרים באמת את הסחורה אשר השתמשו לגביה באותו תיאור, לא יהא להוראות דלעיל תוקף אלא אם כן הוסיפו לתיאור, סמוך לשם המקום ההוא או הארץ ההיא, לפניו או לאחריה, רמז על מקורה של הסחורה, אם זוהי סחורה שהובאה מחו"ל, או הודעה שיהא בה כדי למנוע מעשה תרמית, אם זוהי סחורה אחרת.

16. שום דבר האמור בפקודה זו —

סייגים

(א) לא יפטור אדם מכל משפט או מו"מ משפטי שאפשר היה להביאם נגדו אלמלא הוראותיה של פקודה זו; או

(ב) לא יפורש באופן שפקידו של אדם הפועל בתום לב מתוך ציות להוראות מעבידו ולפי דרישה מאת התובע או בשמו מסר ידיעות מלאות על מעבידו, יהא צפוי למשפט או לעונש.